

човѣкъ иска да се ожени, да живѣе за себе си, остави го свободенъ.

Ще ви приведа единъ примѣръ за единъ знаменитъ цигуларь, подъ псевдонимъ Сеготинъ. Той се влюбва въ нѣкоя Мария Бѣлковска. Този цигуларь ходилъ всѣка вечеръ съ своята любима далечъ отъ града да ѝ свири. Тя се възхищавала отъ негового свирене. По едно врѣме, обаче, тя се влюбила въ единъ руски князь, за когото се оженила. Цигуларьтъ прѣстаналъ вече да свири и заминалъ далечъ нѣкъждѣ изъ свѣта. Слѣдъ много години той се върналъ въ града, дѣто живѣла неговата любима и започналъ да обикаля около дома ѝ. — Едно врѣме веселѣхъ тебе, но сега ще свиря на твоитѣ дѣца — казалъ той. Цигуларьтъ билъ вече много старъ човѣкъ. Той не се сърдилъ, че тя го напуснала, че му изневѣрила, но продължавалъ да свири на нейнитѣ дѣца, като смислилъ: „Такава е била волята Божия!“ Единъ день неговата любима видѣла, че единъ старъ цигуларь обикаля около дома ѝ, но не го познала, повикала го, като му казала: „Дѣдо, посвири малко на дѣцата!“ Той започналъ да имъ свири. Ако нѣкой съврѣмененъ човѣкъ се намѣри въ това положение, ще каже: „Остарѣхъ вече, разнебитиха се моитѣ идеали, нещастенъ е животътъ ми, нещастенъ съмъ и азъ!“ Свѣтътъ иска герои, като този старъ цигуларь. Той и като младъ, и като старъ свири за своята любовь. Ако цигуларьтъ бѣше отъ съврѣменнитѣ герои, щѣше да удари цигулката въ земята и да каже: „Не свиря повече!“ Кое е по-хубаво сега: да свиришъ, или да не свиришъ? — Да свиришъ е по-хубаво, отколкото да не свиришъ.

Казвамъ: вложете въ себе си силното желание да разберете живота въ всички негови прояви. Съврѣменната наука не трѣбва да прѣдставлява само теория и да служи за накитъ на хората. Науката трѣбва да има вжтрѣшно приложение. Мнозина казватъ: „Ние трѣбва да се държимъ въ